

Matthias Stein

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Matthias Stein/ U.I.D. & Cod. Professor Publ. a Bacchanaliorum Impietate ad Passionem & mortem Domini ac Salvatoris nostri Jesu Christi, pie atque sobrie meditandam Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ea, qua decet, Humanitate invitat, & hortatur : [P.P. Dom Quinqu. A. 1656. Sub Sigillo Rectorali]

Rostochii: Wepplingius, [ca. 1700]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734943628>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1656 A

1) Rector et Concilium.

2) Matthias Stein.

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MATTHIAS Stein /

U.J.D. & Cod. Professor Publ.

à

BACCHANALIORUM Impietate

ad

Passionem & mortem Domini
ac Salvatoris nostri

JESU CHRISTI,

piè atque sobriè meditandam

Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos
eâ, quâ decet, Humanitate invitât,
& hortatur.

Rostochii, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

Acchanalia, impium illud & satis famosum festum, quod incredulæ, & à verâ veri Dei notitiâ, veroque eum colendi modo remotâ, contra verò Diaboli laqueis irretitæ gentes hoc potissimum tempore *μετὰ πολλὰς Παιδικὰς* celebrabant, à Baccho suo & nomen & ortum trahere, quotus ignorat? Nomen Bacchi unde dicatur, disquiritur apud Philologos; alii enim *δοτὶ τῷ βαλῶν*, quod loqui significat, deducunt, hâc ratione suffulti, quòd Bacchi Sectatores communiter volubilis lingvæ & maximè loqvaces esse solent, juxta illud Horatii Epist. Lib. I Epist. 5. ad Torquatum: *Quid non Ebrietas designat operta recludit,*

& iterum: *Fæundi calices quem non secere disertum?*

Neque à vulgari & consuetâ loqvendi ratione eum ita dictum volunt, sed à vehementissimo, planè incondito clamore, ululatu & vociferatione, quæis bacchantes uti solent. Burcard. Pylades Brixianus hâc de re ita loqvitur: Theogon. L. 2. p. m. 305.

At βαλὲν Bacchum, & γράσι δῖξέρε Βαβαλὲν.

Clamorem βαλῶν quod sua lingua notes.

Nam madidi vino magnos efferre tumultus,

Bacchantesq; solent sapè vocare Deum.

Alii *δοτὶ τῷ βακχέων* hoc vocabulum, Bacchus, dictum volunt, quod verbum & activè & Passivè significat, & idem est, quod furore Bacchico agitari, affici & rapi; vel in furorem Bacchicum impellere, concitare: Unde Bacchantes insani & furore perciti dicuntur. Vid. Joh. Casp. Sviceri Lexicon Græco-lat: & Lat. græc: ad vocem *βακχέω & βακχέομαι*. Alii alios hujus vocis, aperunt fontes, quos aliis percontandos relinquimus. De Personâ potius Bacchi solliciti sumus. Tradunt autem fabulæ Poëtarum quod Bacchus fuerit filius Jovis & Semeles filiæ Cadmi regis Thebarum & Harmoniæ seu Harmionis, quæ Martis & Veneris filia fuisse creditur. Illa, postquam Jovem pellexerat ad concubitum, gravida facta ex eoqve Liberum seu Bacchum concepisse dicitur. Quod crimen Juno Soror & Conjux Jovis iniquo ferens animo, Semelem hanc qui perderet meditabatur. Persvasit ergo ei in vetulam conversâ ut Jovem Amatorem suum non alio, nisi quo ipse Junoni suæ apparere solitus, apparatu, ad cubile suum vocaret, ut auctoritas gravitasque ejus, quam propter concubitum cum Jove prætendebat, magis conspicua redderetur. Hoc dum faceret infelix Semele, Jovis fulgura, tonitrua & fulmina sensit, quos tumultus æthereos cum corpore ejus mortale non ferret, igne consumpta atqve deleta esse dici-

tur. Fœtum autem (Bacchum, quem utero gestabat) inde exemptum Jupiter, si (quod Poëta addit) *credere dignum est*, ad complenda tempora materna femori suo inseruit. Unde & Bacchus Bimater & bis natus esse dicitur. Vid. hanc fabulam pluribus Circumstantiis descriptam ab Ovidio lib. 3. Metam. arg. 3. Conf. Hesiodi Theogon. p. m. 195. aliosque. Variis idem Bacchus à gentilibus insignitur titulis atque nominibus, quæ paucis versibus comprehendit Ovid. Lib. 4. Metam. arg. 1. & explicat maximam partem Pylades l. c. Conf. Becmannum de Originibus lat. lingvæ p. 273. Ut autem propius ad rem accedamus, hunc Bacchum non modo vini, sed & zythi, Diod. Siculo teste, Auctorem & inventorem crediderunt, quod scilicet vitem ejusque culturam primus invenerit, & rationem generosum hunc potum præparandi posteris monstrârit. Hinc Deum vini & genialis uvæ confitorem, non modò l. c. sed & alibi passim in vanitate mentis suæ eum dixerunt. Pro hoc autem beneficio hominibus præstito, quòd maximè & ad delectationem & recreationem faceret, summo eum, dum vivit, affecerunt honore, ejusque inventum submissa semper animi veneratione exosculati sunt; mortuum autem, ut memoria tanti beneficii perennis esset, in Deorum numerum eum retulerunt. Quod ut publicè testatum facerent, non modò splendidissimis honorum titulis eum ornavunt, sed & inani cultu invocationis eum sunt prosequuti, imo festum in honorem ejus religiosâ animi devotione celebrandum decreverunt, decretumque celebrarunt. Quâ de re citatus Ovidius in fine Lib. 3. & initio 4. Metam. post alios, videri potest. Ritus autem quibus in hoc festo Bacchanaliorum ritè peragendo usi sunt Ethnici, à variis variè describuntur. Summa eorum huc redit: Postquam Liber seu Bacchus in Arabiâ, quò cum exercitu suo protectus erat, à rege Lycurgo, cujus amicitiam sibi pollicebatur, rebus humanis exemptus esset, quod Nonio, Plutarcho aliisque credimus, simulacrum ejus miro artificio efformatum erexerunt, idque maximâ venustate ac pulchritudine exornarunt, ut eò magis hâc ipsâ decepti homines adducerentur ad festum hoc dignè celebrandum. Maximè autem in hoc simulacro proprietates & effectus vini exprimere, & vivis coloribus ob oculos ponere laborarunt; fingebatur enim & pingebatur illis Bacchus formâ juvenis, corpore tenero & delicato, virginem referente, unde & Virginis formam trahere, tenerque ac formosus Poëtis dicitur. Jam sæpe adductus Naso ita de eo canit, Lib. 4. Metam. arg. 1.

— Tibi enim inconsumpta juvenia,
Tu puer æternus. Tu formosissimus alto

Cono

*Conspicieris cælo, Tibi, cum sine cornibus adstas,
Virgineum caput est.*

Hesiodus l. c. *Zeusopulos*, id est, aureo crine conspicuum appellat Bacchum. Ita autem eum delineantes id significarunt, quod is, qui vino sæpe utitur, semper quasi juvenescat, & discussis tristitiæ nebulis forti præsentique animo sit. Quâ de re Ovid. de Arte Amandi Lib. 1.

Cura fugit, multo diluiturq; mero.

Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit,

Tunc dolor & cura, rugaq; frontis abit.

Cum quo concinit Horatius Carm. Lib. 3. od. 21. vini laudes commemorans.

Tu spem reducis mentibus anxiiis.

Viresq;, & addis cornua pauperi.

Et Tibul. l. 1. 7.

Bacchus & agricola magno confecta labore,

Pectora tristitia dissolvenda dedit.

Bacchus & afflictis requiem mortalibus adfert,

Crura licet durâ compe de pulsa sonent.

Quod etiam ipse Spiritus S. comprobat, quando vinum cor hominis lætificare dicit Psalm. 104. 15. Cornua quoque Baccho suo appinxerunt gentes, idque vel ideò, quod cornigeri Ammonis filius esset, vid. Diodor. Sicul. Lib. 3. Vel, quod primus terram junctis bobus excoluerit, vid. Joh. Bond. Comment. in Lib. 2. Od. 19. Carm. Horatii. Vel quod vinum scilicet immodicè sumptum homines reddat feroces atque truculentos, ut in rixas atque contentiones quasvis facillè proruant, magna sæpe sævitia belluarum instar adversus se invicem graffantes. Quâ de re Sapientissimus Regum Israel, Salomon juxta versionem Junn. & Trem. ita loquitur. Prov. 23. 29. 30. *Cui vae? cui Eheu? cui contentiones? cui loquacitas? cui vulnera impune? cui rubor oculorum est? immorantibus apud vinum, euntibus ad investigandum vinum mixtum.* Porro caput Bacchi fasciis multisque ligamentis constrinxerunt (innuentes forte, multo lyæo madefactos intensissimum postea capitis dolorem perferentia, ut, ne rumpatur, metuant) prætereaque variis floribus uvarumque racemis exornarunt, quia scilicet homines ex intertrato vini haûu florentes quasi & candentes videri solent &c. Hoc Bacchi simulacrum nudum planè, etiam quoad ea membra, quæ ipsa cura tecta esse voluit, currui, quem tigres traxerunt, impositum, Bacchantium, id est festum Bacchi celebrantium turba sequuta est, tumultuario planè ordine, natus aut sexus aut status aut ætatis respectu habito. Proh! qui hic clamor, boatus, ululatus, quibus Baccho tuo

suo accinebant, quæ vociferationes astra ferientes auribus percipiebantur, quæ gestulationes, saltationes maximè lascivæ, quæ comellationes, compotationes, quæ scandala ac imagines obscenæ oculis conspiciebantur, quæ veneficia, quæ cædes, quæ stupra, imo quæ nefanda hic patrabantur! Conveniebant ad hæc Sacra, maximè noctu, Viri mulieresque, adolescentes Virginesque *nudari*, caput femoraque pampinis & uvarum racemis cincti, sicque terribilissimam suam inter tympana & cymbala horrendosque ululatus, ut vox qvirantis audiri non posset, exercebant libidinem, nec desistentes hæc in solemnitate suâ priusquam natura omnes ipsis vires denegasset, ipsique ut amentes exanimisque planè procumberent. Summa: quicquid scelestum, fœdum, impium & ab honestate remotum est, id in hoc festo gentiles peragendo suo immolabant Baccho. Vid. Theodoret. Lib. 3. cap. 5. In Ægypto autem & Indiâ hoc festum primum celebratum esse scribitur, inde per Melampum Amythaonis filium, quod ex Polyd. Virgil. constat, in Græciam delatum, ibique prodibant in publicum amphoram vini & palmitem gestantes facie tegumento papyraceo obductâ, hederâ & corymbis coronati; utque eò magis prava in hominibus libido concitaretur, itque hoc ipso promptiores paratioresque redderentur, ad festum hoc rite peragendum, ex instituto Melampi spurcissimam Veneris imaginem cum canu & organis circum ferebant, omnibusque conspiciendam dabant. Tandem in Hetruriam & sic quoque Romam hoc malum venit, ibique summo studio magnæque cum voluptate primum à mulieribus, dein quoque viris per omnis generis scelera atque flagitia est celebratum, adeo, ut nullum unquam tantum tamque latè patens malum Livio Lib. 39. dec. 4. teste, in Republicâ Romanâ cognitum fuerit, quàm hoc ipsum; quare & tandem à Senatu animadversum, legeque severissimâ prohibitum est. Hæc ergo sunt illa gentilium Bacchanalia seu Orgia, hæc solemnitates illæ Baccho dicatæ; dignus sanè tali Deo Religionis cultus, qui nihil habet præter impuritatem, vitia atque peccata. Si enim Bacchanalia dixeris, omnem impietatem, nequitiam malitiamque dixeris, quo sensu & ipse Juvenalis hanc vocem acceptam vult quando ait: Sat. 2.

Qui curiosi simulant & Bacchanalia vivunt.

Quis ergo sanæ mentis homo, ne dicam Christianus, iis delectaretur, nec ea potius averfaretur detestareturque? quis, nisi totus à Spiritu illo impuritatis obsessus & agitato, Bacchantibus se jungeret, cum hæc eorum vita non modò revelato, sed & naturali luminis diametro sit contraria? ipsa enim sana ratio nobis dicat, illa vitia, in

quibus Bacchantes se turpiter volutant, cane pejus & angue cuius
 ingenuo homini vitanda esse; quis ergo contra rectæ rationis Dicta-
 men ageret? Nos merito, C. O. *Qui à Patre Luminum idonei facti*
sumus ad participandam Sortem Sanctorum in luce, quibz erepti sumus ex
potestate tenebrarum ac translati in regnum filij Dei Col. 1. 12. 13. Cum hi-
 scē tenebrarum operibus nihil commercii habemus, Nox enim gen-
 tilissimi processit, dies autem Christianismi nobis appropinquavit; abjiciamus
 igitur opera tenebrarum & induamur habitu, qui luci conveniat, ut in erdus
 compositē ambulemus, non in comestationibus & ebrietatibus, non cubilibus
 ac lasciviis, non lite & invidia, sed induamus Dominum Jesum Christum, nec
 carnis curam habeamus ad explendas cupiditates. Rom. 13. 12. seq. *Fluxit*
enim nobis hæc Salutaris gratia Dei erudiens nos ut abnegatā impietate &
mundanis cupiditatibus temperanter, justē & piē vivamus in presenti seculo.
 Tit. 2. 11. 12. Maximē autem impellat nos ad impios hosce Bacchan-
 tium ritus detestandos ac fugiendos, contrā verō ad sobrietatem ac
 temperantiam aliasque Christianas virtutes exercendas præsens tem-
 pus, quo jejunium quadragesimale dulcissimi Salvatoris nostri rite
 celebrat Ecclesia, seque ad meditando Passionem & mortem ejus
 seriā pœnitentiā præparat. Quam indignum & iniquum esset
 jejunante Domino servum gulæ litare, eodemque contristato, affli-
 cto, contumeliam doloresque vehementissimos sentiente, agonizan-
 te, imo moriente, lætari, in deliciis ac voluptatibus vivere. *Non decet,*
inquit Bernhardus de Pass. Dom. membrum delicatum esse sub capite cru-
cifixo, nec ad capitis corpus se indicat pertinere membrum, quod capiti com-
passum non fuit. Vinciamur ergo vinculis passionis boni Jesu, ut etiam vin-
 culis Charitatis cum eo vinciri possimus. Ipse vel vinculis charitatis devin-
 ctus ad suscipienda vincula passionis, de cælo tractus in terras, nos è contra-
 rio, qui de terris trahi desideramus ad cultum, prius passionis vinculum no-
 stro capiti colligemus, ut per hoc ad charitatis vincula pertinentes unum effi-
 ciamur cum ipso. Nos sumus servi, nos sumus membra Christi, pa-
 tiamur ergo cum eo patiente, lugeamus cum eo lugente, moriamur
 cum eo moriente, & jejunemus cum eo jejunante. Memoria cru-
 cifixi crucifigat in nobis omne carnis desiderium. *Tanta enim (quod*
Orosius habet super Epist. ad Rom. lib. 6., est vis crucis, ut si ante oculos
ponatur (absit tamen hic omnis superstitio, & idololatriæ suspicio)
& in mente fidelium habeatur, ita ut ipsam mortem Christi intentis oculis
mentis adspiciat, nulla concupiscentia, nulla libido, nullus furor, nulla supera-
re possit invidia; sed continuo ad ejus presentiam totus ille peccati & carnis
jugatur exercitus. Moriamur recordando Passionem & mor-
 tem Salvatoris nobis ipsis, scilicet peccatis & concupiscentiis pravis
 quæ

quæ in nobis habitant, moriamur mundo ejusque voluptatibus, cum
 Jesus maxima cordis nostri voluptas dolore afficitur, *ubi Princeps no-*
stet (verba sunt Cassiod. super Psalm 50.) *canta afflictione suâ plangit, quis*
illo flente non fleret? quis illo dolente non gemeret? Hoc si piè intendi-
 mus jejunio & sobrietati vitæ primum studeamus necesse est, hinc
 enim præsens tempus dicitur *Fast-Nacht*, in quo scilicet in eo tempe-
 rantia, non vero luxuriei indulgere debeamus. Absit tamen à nobis,
 ut cum superstitioso Pontificiorum choro quadragesimale illud,
 jejunium ad exemplum Christi 40. dies & noctes jejunantis institut-
 um probemus; Quod enim ad Christi jejunium attinet, in aprico
 positum est, illud miraculosum & planè singulare, nobisve imitatu
 prorsus impossibile esse, Christus enim intra 40. illos dies nil quic-
 quam comedit Luc. 4. 1. quis autem in hoc eum imitari potest? Nec
 inspiam legimus, talem à cibis abstinenciam, quam prætendunt pon-
 tificii, nobis esse mandata; est ergo illud frivolum & vanum jeju-
 nium, est cultus electitius, quo frustra Deus colitur Matth. 15. 6. *Ad*
facta enim Christi non adstringimur, nisi accedat mandatum. Interim,
 quod sæpius dixi, jejunium Christi perpetuæ sobrietatis & tempe-
 rantia nos admoneat, ne graventur corpora nostra crapulâ Luc. 21.
 34. ut ad opera vocationis & pietatis exercitia simus paratiores & vi-
 gilantiores. *Est enim jejunium grande bonum* (Verba sunt Chrysost. Hom.
 13. in Matth.) *Oracionem juvat, mentem purgat, sensum sublevat, carnem*
Spiritus subjicit, cor contritum facit, concupiscentie nebulas dispergit, libi-
dinum ardores extinguit, castitatis verò lumen accendit. Nec tantum cor-
 pore sed & animâ jejunemus, nam nil juvat, inquit Augustinus, jejunare
 corpore, si anima innumeri malis sit repleta, magnum contra & generale jeju-
 nium est, eodem adferente, abstinere ab iniquitatibus & illicitis hujus mundi
 voluptatibus. Absint ergo à nobis, qui Christiani vocari volumus,
 quæ vel speciem Bacchanaliorum supra dictorum habent: Absint
 omnestumultus & discursationes, omnes Clamores & boatus tam
 diurni quam nocturni, omneque, quibus corporis voluptatem testa-
 risolemus, signa, tempus enim hoc, verba sunt Augustini, quo passio Do-
 minic celebratur, tempus gementis est, tempus flendi, tempus consuecendi & de-
 precandi. Absint omnes compotationes, omnisq; vita luxuriosa.
 Dominus jejunat, *Væ ergo surgentibus summo mane, ut potum inebrian-*
tem seclentur, prorogantibus ad crepusculum usq; ut vinum incendant ipsos,
In quorum convivio est Cithara ac Nablium, tympanum tibiaq; ac vinum
opus autem Jehove non inveniuntur, & factum manuum ejus non considerant.
Es. 5. 11. 12. Væ valentibus potare vinum & strenuis admiscendum potum in-
ebriantem v. 22. Dominus dirissimam passionem ignominiosissi-
 m am.

namque mortem subit, *Vae ergo iis qui impleri sunt, nam esuri-*
ent, vae iis qui nunc ridet, nam lugebunt atque flebunt. Luc. 6.
25. Absint omnes gesticulationes, omnesque libidinem exci-
tantes choreæ, non enim nunc gesticulandi aut saltandi, sed ad
genua Christi procumbendi, ejusque vulnera adorandi tempus est.
Absint omnes rixæ & contentiones, absint omnia scandala atque
peccata, imo, apud nos ne audiantur quidem, ut ut enim semper qui-
dem Sobrietati atque Sanctitati studere convenit Christianis, tamen
hoc tempore, quo quanto pretio redempti sumus quantumque pro
nobis redimendis Redemptor sustinuerit laborem quotidie edoce-
mur, maximè id fieri debere, quis negabit? At proh! multi sunt
etiam inter nos Christianos, qui hoc vix ac ne vix quidem animad-
vertunt, qui Bacchantis turbæ Ethnicæ insaniam exorco quasi revo-
care & vitâ suâ exprimere, imo ipsis Ethnicis longè deteriores se præ-
stare non erubescunt. Sed malo id Theologi cujusdam celeberrimi
Dn. D. Joh. Affelmanni verbis, quæ habet in programmate quodam
anni 1617. quàm meis exprimere, ita autem ille: *Quid apud plerosq;*
hiscæ temporibus obtineretur in hac mundi Civitatum sentinâ, ubi jejunio
Christiano Bacchanaliorum celebrationem multis parafangis præferri res
ipsa ostendit, quâ, si forte unum illud de phallis excipias, ab hominibus
nostri temporis gentiles, à quibus hoc festum constat esse mutuatum, su-
perari, verè dixeris. Gentiles licet in sanè se gesserint, Bacchanalia ta-
men celebraturi, pleriq; utebantur ritu perpetuo, nobis varii sunt, imò
innumeri. Gentiles quorundam unum huic festo diem assignabant, quibus-
dam in locis tertio quoq; anno tantum semel celebrabant, nos non biduo vel
teriduo acquiescimus, sed unam atq; alteram septimanam huic idololatriamus.
Gentiles clamore, potatione utebantur, nos nihil horum omittimus, multos ex
iis superamus, imò omnes, quantum maximum luxum & varios in convi-
via, aleam, saltationes, sumptus, quos non ita magnos in Diabolici hujus fe-
sti celebrationem gentiles impendisse historiæ periti facebuntur. Gentiles
melius edocui non erant, imò sic colli Deos suos putabant, quod si unum Deorum
suum hoc modo offendi scivissent, haudquaquam fecissent, nos hæc vitæ gen-
re Jehovah offendicum apprimè teneamus, idq; ex verbo Dei doceamur, An-
tiochum, Comites Hohenloënses & complures alios, quos Dn. D. Gesnerus
oratione de Bacchanaliis recenset, in medio vesania hujus actu ulticem o-
mnipotentis Dei dextram sensisse, & ad interitum descendisse sciamus, ij q; sen-
ire divine signis moneamur, elata tamen manu & aperto capite peccare per-
gimus. Hæ & similes Virorum Dei querelæ ne apud nos, nunc tem-
poris quoq; audiantur C.O.O.H. summo studio cavete.

P.P. Dom. Qvinqv. A. 1616. Sub Sigillo Rectorali

qua in nobis habitant, moriamur mundo ejusque
 Jesus maxima cordis nostri voluptas dolore afflic-
 ter (verba sunt Cassiod. super Psalm 50.) tanta afflic-
 illo flente non fletet? quis illo dolente non gement?
 mus jejunio & sobrietati vitae primum studeamus
 enim praesens tempus dicitur Fast-Nachten, quod
 rantia, non vero luxuriei indulgere debeamus. A
 ut cum superfluo Pontificiorum choro quod
 jejunium ad exemplum Christi 40. dies & nocte
 tum probemus, Quod enim ad Christi jejunium
 positum est, illud miraculosum & plane singulari
 prorsus impossibile esse, Christus enim intra 40.
 quam comedit Luc. 4. 1. quis autem in hoc eum
 uspiam legimus, talem a cibis abstinenciam, qua
 tificii, nobis esse mandata; est ergo illud frivo-
 lum, est cultus electitius, quo frustra Deus col-
 facta enim Christi non adstringimur, nisi accedat ma-
 quod saepius dixi, jejunium Christi perpetuae
 rantiae nos admoneat, ne graventur corpora n-
 34. ut ad opera vocationis & pietatis exercitia sit
 gilantiores, Est enim jejunium grande bonum (Verba
 13. in Matth.) Oracionem juvat, mentem purgat, sen-
 Spiritui subicit, cor contritum facit, concupiscentia-
 rum ardores extinguit, castitatis vero lumen accen-
 pore sed & animam jejunemus, nam nil juvat, in qui
 corpore, si anima innumere malis sit repleta, magnum
 nium est, eodem adficiente, abstinere ab iniquitatibus
 voluptatibus. Absint ergo a nobis, qui Christi
 quae vel speciem Bacchanaliorum supra dictor
 omnestumultus & discursationes, omnes Cla-
 diurni quam nocturni, omniaque, quibus corpo-
 rificemur, signa, tempus enim hoc, verba sunt Au-
 minie celebratur, tempus gemendi est, tempus flendi,
 precandi. Absint omnes computationes, om-
 Dominus jejunat, Ne ergo surgentibus summo m-
 tem sedentur, prorogantibus ad crepusculum usque,
 Inquorum convivis est Cithara ac Nabium, tym-
 opus autem Jehovae non inveniuntur, & factum manum
 Es. 5. 11. Ne valentibus potare vinum & strenuis
 ebriantem v. 22. Dominus dirissimam passio-

the scale towards document

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

4.5 5.0 5.6 6.3

11 16 17 18 20 A5 B5 C2 B2 A2 B1 A1 C1

Patch Reference numbers on UTT
Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.